

XXV Międzynarodowa Konferencja Kartograficzna, Paryż, 3-8 lipca

W CIENIU BERTINA

Półtora tysiąca uczestników, blisko 500 referentów, a przy tym bogaty program dodatkowych atrakcji – tak w skrócie można podsumować konferencję Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej (MAK), która w tym roku zagościła w paryskim Pałacu Kongresowym.

AGATA PILLICH-KOLIPIŃSKA

Ciekawy wykład inauguracyjny na temat map jako narzędzi służących nie tylko do nauczania, ale również podejmowania decyzji politycznych czy obrazowania zjawisk społecznych wygłosił Jean-Christophe Victor z instytucji badawczej Lépac. Na przykładzie mapy powstałej po atakach terrorystycznych z 11 września 2001 r., przedstawiającej „zagrożenie ze strony muzułmanów”, udawał między innymi, jak dobór zmiennych graficznych może wpływać na interpretację treści mapy, a co za tym idzie – manipulować oglądem świata.

Prezentacje przedstawiane w ośmiu salach jednocześnie w czasie czterech półtoragodzinnych sesji referatowych dziennie były pogrupowane tematycznie. Obok standardowych bloków odpowiadających zadaniom poszczególnych komisji MAK, odbyła się m.in. specjalna sesja poświęcona zmarłemu w zeszłym roku francuskiemu kartografowi i teoretykowi grafiki prof. Jacques'owi Bertinowi – autorowi wielokrotnie wznawianego podręcznika pt. „Semiotyka grafiki”, opublikowanemu po raz pierwszy w 1967 r. Okolicznościowy wykład w hołdzie jego pamięci wygłosił profesor Sorbony Gilles Palsky, podkreślając znaczenie i ponadczasową aktualność prac Bertina. Na uwagę zasługuje również referat Agaty Ciołkosz-Styk (Uniwersytet Warszawski) nt. wykorzystania bertinowskiej metody przetwarzania graficznego w analizie i klasyfikacji planów europejskich miast w zależności od ich zawartości tematycznej.

Wiele prezentacji dotyczyło problemów związanych z generalizacją danych przestrzennych, a także z drugim popularnym obecnie tematem – infrastruktury informacji przestrzennej (IIP). MKK by-

ła zatem dobrą okazją do zorientowania się, jakie aspekty tych samych zagadnień są badane w różnych ośrodkach naukowych na świecie oraz do jakich to prowadzi wyników. Zagadnienia dotyczące IIP skupiały się przede wszystkim na standardach oraz integrowaniu danych pochodzących z różnych źródeł za pośrednictwem usług sieciowych na przykładzie tworzenia miejskich SIP-ów (Emmanuel Devys z IGN i in.). W wielu przypadkach odnoszono się jednak do wzrastającej roli wzbogacania systemów o dane pozyskiwane przez użytkowników (tzw. Volunteered Geographical Information – VGI). Prof. Anthony K. Cooper zaproponował koncepcję rozszerzenia modelu IIP o podtypy i funkcje szczegółowe aktorów, tak aby uwzględnić VGI w źródłach oraz dostawcach danych.

Tematyka sesji referatowych była o wiele szersza i obejmowała różne aspekty kartografii. Przykładem jest niezwykle atrakcyjne wizualnie wystąpienie Bernharda Jenny z zakresu kartografii górskiej dotyczące projektowania trójwymiarowych map topograficznych, inspirowanych ręcznie malowanymi mapami panoramicznymi. Yoshihisa Hoshino zaprezentował natomiast historyczne mapy Japonii z początku XIX w. Zostały one opracowane przez kupca z Edo, Tadatakę Inoha, który podczas swoich wypraw w latach 1800-16 dokonał szczegółowych pomiarów geodezyj-

nych wybrzeży Japonii oraz głównych szlaków handlowych. Na ich podstawie opracował m.in. 214 arkuszy mapy w skali 1:36 000, których kopie prezentowane są na „wystawie podłogowej” o wymiarach ok. 60 na 30 metrów.

Przez cały czas trwania konferencji czynne były dwie wystawy. Międzynarodowa wystawa map papierowych i numerycznych prezentowała opracowania topograficzne, tematyczne, tyflomapy i inne z ponad 40 krajów. Druga ekspozycja wiązała się z Konkursem im. Barbary Petchenik na najlepszą mapę dziecięcą. Niestety, tym razem nie wyróżniono prac z Polski.

Konferencji towarzyszyły również zajęcia dodatkowe, takie jak wizyty techniczne w Bibliotece Narodowej Francji (BNF) i Narodowym Instytucie Geograficznym (IGN), poranny „Spacer po południku” (Meridian Walk) w południowej części Paryża czy wieczorna sesja prezentacji młodych naukowców doktorantów. Zwiedzanie IGN rozpoczęło się od wizyty w pracowni kartograficznej i drukarni map papierowych, gdzie pokazano, jak dużą wagę przywiązuje się do jakości produktu końcowego. Następnie uczestnicy mogli wysłuchać miniwykładów nt. nowych projektów realizowanych w Instytucie, w tym: ● trójwymiarowego modelu powierzchni Ziemi wraz z ortoobrazem (Reference3D), ● skaningu laserowego i odtwarzania powierzchni terenu na podstawie klasyfikacji chmury punktów, ● geoportalu narodowego i wykorzystywanych usług sieciowych.

Zakończenie konferencji poprzedzone było walnym zgromadzeniem członków Asocjacji, na którym m.in. zdecydowano o lokalizacji 27. Międzynarodowej Konferencji Kartograficznej. Mimo szerokiej akcji promocyjnej prowadzonej przez reprezentantów Stanów Zjednoczonych konferencja w roku 2015 odbędzie się nie Waszyngtonie, lecz w Rio de Janeiro. Nim to jednak nastąpi, kartografowie z całego świata za dwa lata (25-30 sierpnia 2013 r.) zjadą do Drezna.

(Autorka jest doktorantką w Zakładzie Kartografii Wydziału Geodezji i Kartografii PW)